

TOMISLAV JONJIĆ, odvjetnik optuženoga Paška Ljubičića:

Blaškić je ulog u puno većoj igri: o tomu će govoriti povjesničari!

Razgovarao: ZLATKO MILAK

Došao sam do nepobitnih dokaza da je račanovsko-mesićevska koalicija manipulirala dokumentima. Vjerojatno se radilo o političkim motivima. Trebalo je stvoriti konstrukciju o dvostrukoj crti zapovijedanja i optužiti tadašnji hrvatski državni i vojni vrh za zločine u Srednjoj Bosni

Zagrebački odvjetnik Tomislav Jonjić, koji brani Paška Ljubičića, već godinama optužuje Račanovu vladu za manipulacije dokumentima. Kako komentira posljednje vijesti iz Haaga u svezi s mogućnošću obnove postupka generalu Blaškiću?

Pripremajući obranu Paška Ljubičića, koji je u Haagu optužen za zločin u Ahmićima i još neke događaje u Lašvanskoj dolini, došao sam do nepobitnih dokaza da je račanovsko-mesićevska koalicija manipulirala

dokumentima. Vjerojatno se radilo o političkim motivima. Trebalo je stvoriti konstrukciju o dvostrukoj crti zapovijedanja i optužiti tadašnji hrvatski državni i vojni vrh za zločine u Srednjoj Bosni. I ako pogledate predodžbe hrvatske javnosti, u tomu se uspjelo: hrvatska javnost i danas je uvjerena da se u Tudmanovo doba manipuliralo i skrivalo, a da su Mesić i Račan otvorili arhive i svim optuženicima omogućili ravnopravan pristup. Ništa nije dalje od istine. Moj klijent, Paško Ljubičić, jedna je od žrtava te velike obavještajno-političke igre koja je uključivala skrivanje doku-

menata, njihovo krivotvorenje, ali i kupovinu izmišljenih, lažnih svjedoka.

Radi toga ste od Tribunala zatražili izdavanje obvezujućega naloga protiv Republike Hrvatske?

Tako je. Nakon što su iscrpljena sva sredstva da mirno dođem do dokumentacije za obranu, u ljeto 2003. podnio sam takav zahtjev Raspravnome vijeću. Vlada se protivila, ali je – pritisnuta dokazima – morala priznati da je Ljubičiću protupravno uskraćivan pristup dokumentaciji. Zanimljivo je da je tadašnja ministrica obrane Željka Antunović skrivanu dokumentaciju, tj. oko 400 registratora dokumenata i veliku količinu video i audio materijala, predala Hrvatskomu državnom arhivu 13. prosinca 2003., tj. neposredno pred početak žalbene sjednice u predmetu Blaškić. Drugim riječima, u trenutku kad toliku količinu dokumenata nitko nije mogao pregledati u dan-dva...

Hoćete reći da je time Račanova vlada blokirala rad Tužiteljstva?

Ne baš. Tužiteljstvo je za dokumentaciju predanu Hrvatskome državnome arhivu doznalo najkasnije istoga dana kad i ja. Ja sam njezin pregled odmah započeo. Tužiteljstvo je čekalo pola godine i počelo pregled te dokumentacije u ljeto 2005., svega nekoliko dana prije nego što je istjecao rok za podnošenje zahtjeva za reviziju Blaškićeve presude. Zašto je Tužiteljstvo dangubilo pola godine i zašto je zahtjev za revizijom koncipiralo ovako kako je to učinilo (a moglo se to napraviti bitno drukčije), druga je stvar. Treba biti načistu s tim da se ovdje ne radi o generalu Blaškiću. On je ulog u puno većoj igri i njegova je stvar kako se u njoj postavio. O tomu će govoriti povjesničari. Moj je dojam da Tužiteljstvo nije bilo nezadovoljno ključnim političkim implikacijama drugostupanjske presude u predmetu

Blaškić. A kako se rezonira u Tužiteljstvu, pokazuje činjenica koju je Račan javno priznao. On je izjavio da je radi političkih razloga (splitske demonstracije!) s glavnom tužiteljicom postigao aranžman da se generalu Norcu ne sudi u Haagu...

Kako je na te igre reagiralo Raspravno vijeće u predmetu Ljubičić?

Ako se sjećate, moj klijent je u euforiji nakon izlaska generala Blaškića iz zatvora, u hrvatskim medijima razapinjan kao ključni krivac za zločin u Ahmićima.

Izjavio sam da se do tog zaključka može doći samo na temelju očitih krivotvorina. Također sam izjavio da je u tim krivotvorinama i manipulacijama sudjelovala Račanova vlada, odnosno neki od ključnih ljudi u njoj. Prozva sam ih imenom i prezimenom. Prijetili su tužbama, ali su se – znajući pravo stanje stvari – zavukli u mišje rupe. Od Vlade sam zatražio pokretanje stegovnoga, a onda i kaznenog postupka protiv odgovornih osoba. Raspravno je vijeće znalo da je takav zahtjev podnesen, a znalo je i to da nikakav postupak nije pokrenut.

No, ni Raspravno vijeće nije se očutilo ponukanim dalje raspravljati o tom pitanju. Zašto? Ja na to pitanje ne mogu odgovoriti.

Pašku Ljubičiću bit će suđeno u Sarajevu?

Očito. Odluka o njegovoj predaji vlastima BiH već je pravomoćna. No, nema sumnje da će jednom biti objavljeni pravi razlozi zbog čega je Ljubičić skoro pet godina proveo u haaškome pritvoru, uzalud čekajući suđenje, i zbog čega Hrvatska nije pokazala apsolutno nikakav interes da zatraži suđenje svojemu državljaninu pred hrvatskim sudom. Uvjeran sam da će trnuti zubi mnogima koji su godinama likovali.

Trnut će zubi mnogima koji su likovali!